

den Paagjældende var pligtig til at udrede, var der ogsaa den store Ulempe, at denne Bestemmelse kunde give Anledning til, at Folk kunde tilvende sig en Consumtions-Godtgjørelse, som de paa ingen Maade vare berettigede til, nemlig derved, at de, ved at indføre Brød, erlagde en lavere Consumtion, end de vare forpligtede til, ved at paastaae, at Brødet's Bestanddeel af Hvede var saa liden, at deraf skulde erlægges den ringere Afgift og derimod erholdt en højere Consumtionsgodtgjørelse, naar de indførte det igjen, ved at foregive, at det var det Slags Brød, hvori der for Størstedelen var Hvede. Det var vistnok en meget slem Stuffelse, og det var derfor med god Grund, at der i den Henseende skete en Forandring i 1847; men jeg troer ikke, at lignende Mislighed kan finde Sted med Hensyn til Forskjellen mellem Rugbrød og andet Brød; thi det er, som allerede bemærket, en Forskjel, som saavel i Lovspoget som i det daglige Liv har faaet sit bestemte Begreb, og har sin anerkjendte Betydning. Hvad nu angaaer det andet Udtryk „Brød af grovtmalet Meel,“ saa troer jeg heller ikke, at denne Ændring er nødvendig. Med Hensyn til Løden, hvori Loven skal gjælde, da skulde jeg hellere have ønsket, at den kom til at gjælde for en kortere end for en længere Tid; thi deels kan man ikke beregne, om den virkelig behøves for en længere Tid, og, naar der er Spørgsmaal om at gjøre en Undtagelse fra den almindelige Regel, bør man ikke udstrække den videre end fornødent, og deels vil det, naar en saadan Rettighed, som gjør Undtagelse fra de hidtil bestaaende Forhold, har eksisteret i længere Tid, være vanskeligt at trække den tilbage. Jeg troer isærdeleshed, at, dersom Alle og Enhver fik Lov til at udøve Bageriering i 1 Aar, saa vilde det være meget vanskeligt, naar dette Aar var forløbet, at trække denne Rettighed tilbage. Foruden at en stor Deel af Bagerne da vilde være blevne aldeles ruinerede, saa vilde der være Mange, der havde benyttet den nye Frihed og derpaa anvendt betydelig Udgift. Forøvrigt indseer jeg vel, at der er ikke uvigtige Grunde, der tale for, at Rigsdagen ønsker, at Loven maa

gives for et heelt Aar, naar den skal behandles her og ikke ved Regjeringsmyndigheden skal kunne forlænges efter Omstændighederne, og forsaavidt er heller ikke den Begrænsning syldestgjørende, som den ærede Folkethingmand tidligere har foreslaaet, nemlig til Slutningen af September Maaned, idet det er paa Grændsen af en ny Lovgivningsperiode. Fra det Synspunkt finder jeg altsaa, at den Termin, som nu er foreslaaet, har meget for sig, og det er heller ikke denne Deel af den paatænkte Lov, som jeg finder Anledning til at modsætte mig; men det, som jeg ikke troer at kunne gaae ind paa, det er, at Loven udstrækkes til en almindelig Bagerfrihed, eller at Friheden til at indføre Brød til Kjøbstæderne udstrækkes til de finere Brødsorter.

Bregendahl: Da Sagen allerede har medtaget længere Tid, end jeg troer, at dens Betydning hjemler den, skal jeg fatte mig meget kort, og jeg skal kun med Hensyn til en Uttring af en æret Rigsdagsmand for Lolland bemærke, at en Lovs Titel ikke udtømmende kan indeholde alle Bestemmelser, som Loven selv indeholder, saa at man maa læse mere end Titlen af Loven for at faae at vide, hvad den angaaer. Med Hensyn til de Indvendinger, som den ærede Indenrigsminister har gjort imod Ændringsforslaget under Nr. 5, da troer jeg, at de for Størstedelen ville bortfalde, naar det bemærkes, at Ændringsforslaget under Nr. 5 kun angaaer Forsærdigelse og Udsalg af Brød af „grovtmalet Meel,“ som den ærede Minister selv har classificeret med at være omtrent det samme som Rugbrød; naturligtvis er denne Specialitet ikke optaget i Titlen, men den staaer i Loven selv, og det er vist tilstrækkeligt. Jeg skal slutte med at tilføie, at Hensigten med Loven jo er at fremvirke en moderat og billig Priis paa Brød i Kjøbstæderne og navnlig paa det Brød, som er det vigtigste Næringsmiddel, nemlig Brød af grovtmalet Meel, og derfor troer jeg, at man ikke skal indskrænke det alene til, at det skal være Landboerne, som skulle have Tilladelse til at indføre Brød, det er kun Concurrancen i Kjøbstæderne selv, hvor de enkelte Bagere let kunne forene sig om at forhøje Pri-